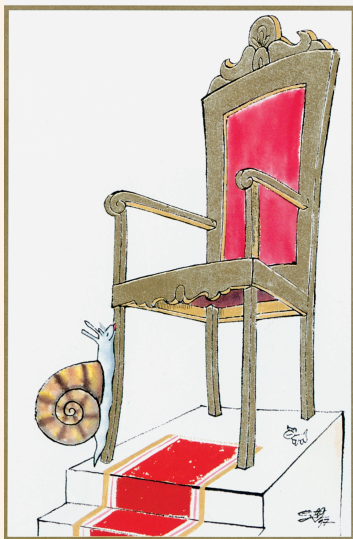

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

Κ α ί αυτό τό σ κ ί τ σ ο του μακαριστοῦ πλέον γελοιογράφου Ἡλία Σκουλαῖ. Κι αυτό τό σκίτσο διδακτικό. Κάθε σκίτσο κι ἓνα μάθημα. Καί μιὰ διδασκαλία.

Γιά ὄλους μας. Ἰδιαίτερα, θά ἔλεγα, γιά τά νιάτα. Ἐκεῖνα τά νιάτα, πού θέλουν νά ζήσουν μέ ἀξιοπρέπεια στή ζωή τους ὄλη καί μέ ἀξιοπρέπεια νά πεθάνουν.

Δέστε τό σαλίγκαρο!

Ἄνεβαίνει συρόμενος στή χρυσή καρέκλα. **Στό θρόνο.** Στόν πολιτικό θρόνο ὡς Πρωθυπουργός. Στό θρησκευτικό θρόνο ὡς ἐκκλησιαστικός ἡγέτης. Στούς ἀμέτρητους θρόνους, πού προσφέρει αὐτή ἡ ζωή. **«Εἶπαν στό σαλίγκαρο: Πῶς ἀνέβηκες τόσο ψηλά; Κι ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: Μέ τό σάλιο μου καί μέ τά κέρατά μου.»**

Τί σημαίνει τό σάλιο;

Σημαίνει τά λόγια. Τίς ὑποσχέσεις. Τίς πολλές ὑποσχέσεις. Τόσες ὑποσχέσεις, πού ὁ λαός ἀποφαίνεται: Καί μισές ἀπό τίς ὑποσχέσεις αὐτές νά τηρήσει, ἀξίζει νά ψηφίσουμε γιά Πρωθυπουργό τόν ἄνδρα αὐτό. Κι ὅταν οἱ μνηστήρες τοῦ θρόνου πετυχαίνουν νά ἀνεβοῦν στή χρυσή καρέκλα, στό χρυσοῦ θρόνο, τότε ξεχνοῦν ὄλες, σχεδόν, τίς ὑποσχέσεις. Ὁ Ἑλληνικός λαός εἶναι τόσο πολύ ἀπογοητευμένος ἀπό τή διάψευση τῶν ὑποσχέ-

σεων, ὥστε δέν τοῦ κάνει καρδιά νά πάει στό ἐκλογικό κέντρο νά ψηφίσει. Γιά νά φθάσουμε στή σημερινή πολιτική κρίση. Κι αὐτό ἀφορᾷ μόνον ἓνα τομέα τῆς κοινωνίας. Ὑπάρχουν κι ἄλλοι τομεῖς. Κι ἄλλοι θρόνοι. Οἱ θρόνοι τοῦ Προέδρου, τοῦ Περιφερειάρχου, τοῦ Πρύτανη, τοῦ Διευθυντή κάποιου Συνεταιρισμοῦ κ.ἄ, κ.ἄ. Παντοῦ βλέπουμε «σαλίγκαρους» νά διεκδικοῦν κάποια «καρέκλα». **Καί τό «σάλιο» αὐξάνεται ὀλοένα καί περισσότερο.** Ἄνθρωποι ἀναξιοπρεπεῖς, μικροί, ἀνάξιοι, τιποτένιοι!

Καί τά κέρατα τί σημαίνουν;

Καί τό ρωτᾶτε; Σημαίνουν ὅτι εἶναι ἄνθρωποι δυνατοί. Τόσο δυνατοί, πού μόνον αὐτοί μποροῦν νά φέρουν τήν τάξη καί τήν ἀσφάλεια στόν τόπο. Αὐτοί μόνον οἱ «σαλίγκαροι» θά νοικοκυρέψουν τά δημόσια πράγματα. Μόνο μέ αὐτούς θά λειτουργήσουν ὄλα «ρολόι». Καί ὄλοι δῆθεν διάκονοι τοῦ λαοῦ κι ὄχι ἀφεντάδες. Κουραστήκαμε ἀπ' αὐτούς τούς «σαλίγκαρους». Απογοητευθήκαμε ἀπό τήν ἀναξιοπρέπεια καί τή μικρότητα τους.

Νά ὁμως καί μιὰ ἐξαίρεση.

Εἶναι Ἑλληνας. Ἀπό τά μεγαλύτερα μυαλά πού ἔχει ἡ πατρίδα μας. Στή Γερμανία, ὅπου τόν περισσότερο χρόνο ἐργάζεται, κερδίζει πάντα τό θαυμασμό. Καί ὄχι μόνον. Κάποτε, στό παρελθόν, Ἑλληνας Ὑπουργός Πολιτισμοῦ στήν Ἑλλάδα τόν κάλεσε, γιά νά τόν διορίσει σέ ἐπίζηλη θέση. Κι ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: **«Ἄν εἶναι μέ διορισμό, δέν δέχομαι. Εὐχαριστῶ. Ἄν εἶναι μέ διαγωνισμό, δέχομαι εὐχαρίστως.»** Τό πρῶτο, σημαίνει, λίγο-πολύ, «σαλίγκαρο». Τό δεύτερο σημαίνει ἓναν ἀξιοπρεπέστατο Ἑλληνα. **Ὡ μεγάλε Ἑλληνα! Ὡ μεγάλε ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ! Αἰώνιο παράδειγμα ἀξιοπρέπειας!**